

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) 2015/1831**ze dne 7. října 2015,****kterým se stanoví pravidla pro uplatňování nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1144/2014 o informačních a propagačních opatřeních na podporu zemědělských produktů na vnitřním trhu a ve třetích zemích**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1144/2014 ze dne 22. října 2014 o informačních a propagačních opatřeních na podporu zemědělských produktů na vnitřním trhu a ve třetích zemích a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 3/2008 ⁽¹⁾, a zejména na čl. 4 odst. 3, čl. 13 odst. 2 druhý pododstavec, čl. 14 odst. 1 druhý pododstavec a článek 25 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Nařízení (EU) č. 1144/2014 zrušilo nařízení Rady (ES) č. 3/2008 ⁽²⁾ a stanovilo nová pravidla týkající se informačních a propagačních opatření na podporu zemědělských produktů na vnitřním trhu a ve třetích zemích. Uvedené nařízení rovněž zmocňuje Komisi přijímat v tomto ohledu akty v přenesené pravomoci a prováděcí akty. Aby nový právní rámec fungoval bezproblémově a používal se jednotně, je třeba prostřednictvím těchto aktů přijmout některá pravidla. Uvedené akty by měly nahradit nařízení Komise (ES) č. 501/2008 ⁽³⁾, které bylo zrušeno nařízením Komise v přenesené pravomoci (EU) 2015/1829 ⁽⁴⁾.
- (2) Informační a propagační opatření by neměla být zaměřena na původ. Podle čl. 4 odst. 2 nařízení (EU) č. 1144/2014 je však možné za určitých podmínek uvádět původ produktů. Měla by být stanovena pravidla, která zajistí zejména to, aby odkaz na původ neoslabil hlavní sdělení Unie v programu.
- (3) Aby nehrozilo, že bude cílová veřejnost uvedena v omyl, pokud jde o rozdíl mezi všeobecnou kampaní poukazující na původ a kampaní poukazující na konkrétní produkty s chráněným zeměpisným označením zapsané v režimech jakosti Unie, měly by se údaje o původu omezovat pouze na údaje o zemi původu. S ohledem na seznam způsobilých režimů uvedených v čl. 5 odst. 4 nařízení (EU) č. 1144/2014 by však mělo být možné u těchto konkrétních režimů uvést původ i jiným způsobem než uvedením informace o zemi původu. Kromě toho by mělo být možné uvádět i původ ve větší nadnárodní oblasti, než jen zemi původu, např. severské, alpské nebo středomořské země, protože toto označení je běžné v celé Evropě.
- (4) Informační a propagační opatření by neměla být zaměřena na obchodní značky. Podle čl. 4 odst. 1 nařízení (EU) č. 1144/2014 je však možné uvádět obchodní značky produktů při určitých akcích a za určitých podmínek. Uvádění obchodních značek by mělo být omezeno na předváděcí akce a ochutnávky, konkrétně na činnosti, které se zaměřují speciálně na zvýšení prodeje, a na příslušné informační a propagační materiály předkládané během těchto konkrétních činností. Měla by být stanovena pravidla pro zajištění toho, aby každá obchodní značka byla stejně viditelná a graficky znázorněna v menším formátu, než ve kterém je prezentováno hlavní sdělení Unie v kampani. Aby zůstala zachována povaha opatření, tj. že nejsou zaměřena na obchodní značky, měla by být stanovena pravidla, která zajistí, že se s výjimkou řádně odůvodněných případů bude prezentovat několik obchodních značek najednou a tyto značky budou zabírat jen určité maximální procento plochy sdělení.
- (5) Nařízení (EU) č. 1144/2014 umožňuje, aby navrhující organizace prováděly některé části svých programů. Je vhodné stanovit pravidla pro uplatňování těchto ustanovení.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 317, 4.11.2014, s. 56.

⁽²⁾ Nařízení Rady (ES) č. 3/2008 ze dne 17. prosince 2007 o informačních a propagačních opatřeních na podporu zemědělských produktů na vnitřním trhu a ve třetích zemích (Úř. věst. L 3, 5.1.2008, s. 1).

⁽³⁾ Nařízení Komise (ES) č. 501/2008 ze dne 5. června 2008, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 3/2008 o informačních a propagačních opatřeních na podporu zemědělských produktů na vnitřním trhu a ve třetích zemích (Úř. věst. L 147, 6.6.2008, s. 3).

⁽⁴⁾ Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2015/1829 ze dne 23. dubna 2015, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1144/2014 o informačních a propagačních opatřeních na podporu zemědělských produktů na vnitřním trhu a ve třetích zemích (viz strana 3 tohoto Úředního věstníku).

- (6) Jednoduché programy se mají provádět v rámci sdíleného řízení mezi členskými státy a Unií v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1306/2013 ⁽¹⁾, zatímco složené programy mají být financovány podle pravidel přímého řízení v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 966/2012 ⁽²⁾. Vzhledem k tomu, že tatáž navrhující organizace by mohla mít současně jednoduchý i složený program, měla by se prováděcí pravidla pro oba typy programů lišit co nejméně. Za tímto účelem by se na jednoduché programy měla vztahovat pravidla rovnocenná ustanovením nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012, která se týkají grantů pro složené programy, jako je například neexistence požadavku složit jistotu pro zajištění řádného plnění smlouvy.
- (7) Členské státy odpovídají za řádné provádění jednoduchých programů vybraných Komisí. Je třeba stanovit vnitrostátní orgány odpovědné za provádění tohoto nařízení. Pro zajištění jednotných podmínek by měla být stanovena pravidla týkající se uzavírání smluv pro účely provádění vybraných jednoduchých programů. Proto by měla Komise poskytnout členským státům vzorovou smlouvu a měla by být stanovena přiměřená lhůta pro uzavření smlouvy. Nicméně s ohledem na různé typy opatření, která mohou být součástí programu, je třeba poskytnout určitou flexibilitu, pokud jde o datum zahájení programu.
- (8) V zájmu řádného finančního řízení by měly být navrhující organizace a provádějící subjekty povinny uchovávat záznamy a další podkladové dokumenty potřebné k prokázání správného provádění programu a způsobilosti nákladů vykázaných pro financování Unií.
- (9) Členské státy by měly kontrolovat provádění jednoduchých programů v souladu s nařízením (EU) č. 1306/2013. Měly by být rovněž povinny schválit výběr prováděcího subjektu před uzavřením smlouvy s dotyčnou navrhující organizací a kontrolovat všechny žádosti o platby před jejich uskutečněním. S výjimkou žádosti o výplatu zálohy by měly všechny žádosti o platbu obsahovat také finanční zprávu uvádějící a specifikující způsobilé náklady, které vznikly navrhující organizaci, zprávu o technickém provedení programu a u žádosti o platbu zůstatku navíc i hodnotící zprávu.
- (10) Za účelem zjednodušení a snížení administrativní zátěže by měla být období, k nimž se vztahují průběžné zprávy a odpovídající žádosti o platbu, stanovena na jeden rok. Kromě toho by mělo být v případě, že se žádá o úhradu určitých částek, předloženo osvědčení o finančních výkazech vydané nezávislým a kvalifikovaným auditorem. Osvědčení by mělo členským státům prokázat způsobilost vykázaných nákladů.
- (11) Aby členské státy mohly ověřit, zda jsou materiály vyrobené při provádění programu v souladu s právem Unie podle čl. 14 odst. 1 nařízení (EU) č. 1144/2014, a zejména zda byla použita ustanovení týkající se hlavního sdělení Unie a uvádění původu a obchodních značek, měla by být stanovena povinnost předkládat použité materiály, včetně jejich vizuální stránky, členskému státu.
- (12) Aby měly navrhující organizace k dispozici počáteční hotovost, je třeba stanovit režim záloh. Pro účinnou ochranu finančních zájmů Unie by měla výplata zálohy podléhat složení jistoty. Tato jistota by měla zůstat platná až do vyplacení zůstatku, kdy bude záloha vyúčtována. Vzhledem k tomu, že navrhující organizace usazené v členských státech, které využívají finanční pomoci, mohou mít problémy s poskytnutím jistoty na celou částku, která může být vyplacena jako záloha, je třeba přijmout zvláštní ustanovení, která jim umožní získat zálohu ve dvou částech.
- (13) V zájmu řádné finanční správy je třeba stanovit požadavek, aby zálohy a průběžné platby zůstaly nižší než celkový příspěvek Unie včetně bezpečné rezervy.
- (14) Na základě dosavadních zkušeností by měl být stanoven obsah kontrol na místě, které mají provést členské státy, a zejména jejich četnost, rozsah a místo. Je proto vhodné požadovat, aby byl každý program během svého

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1306/2013 ze dne 17. prosince 2013 o financování, řízení a sledování společné zemědělské politiky a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 352/78, (ES) č. 165/94, (ES) č. 2799/98, (ES) č. 814/2000, (ES) č. 1290/2005 a (ES) č. 485/2008 (Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 549).

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 966/2012 ze dne 25. října 2012, kterým se stanoví finanční pravidla o souhrnném rozpočtu Unie a kterým se zrušuje nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002 (Úř. věst. L 298, 26.10.2012, s. 1).

provádění nejméně jednou předmětem kontroly na místě. S přihlédnutím ke skutečnosti, že informační a propagační činnosti se uskutečňují v různé době a často jsou časově omezeny, a ke skutečnosti, že některé programy jsou prováděny mimo členský stát původu navrhující organizace či mimo území Unie, by se měly kontroly na místě provádět v prostorách navrhující organizace a případně i v prostorách provádějícího subjektu.

- (15) Úroková sazba v případě neoprávněných plateb by měla být upravena podle odpovídající úrokové sazby uplatnitelné pro složené programy.
- (16) Aby bylo možno posoudit účinnost a efektivitu informačních a propagačních programů, je třeba po navrhujících organizacích i po členských státech požadovat vhodné sledování a hodnocení programů i celkových výsledků propagačních opatření.
- (17) Opatření stanovená tímto nařízením jsou v souladu se stanoviskem Výboru pro společnou organizaci zemědělských trhů,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

KAPITOLA I

OBECNÁ USTANOVENÍ

Článek 1

Předmět

Toto nařízení stanoví prováděcí pravidla k nařízení (EU) č. 1144/2014, pokud jde o viditelnost označení původu a obchodních značek u jednoduchých a složených programů a také pravidla, na jejichž základě může být navrhující organizaci povoleno, aby prováděla některé části jednoduchého programu.

Stanoví rovněž zvláštní pravidla pro uzavírání smluv, řízení, sledování a kontroly jednoduchých programů a systém ukazatelů pro hodnocení dopadu informačních a propagačních programů.

KAPITOLA II

SPOLEČNÁ USTANOVENÍ PRO JEDNODUCHÉ A SLOŽENÉ PROGRAMY

ODDÍL 1

Viditelnost označení původu

Článek 2

Obecné požadavky na uvádění původu ve všech informačních a propagačních materiálech

- 1. Hlavním sdělením programu musí být sdělení Unie a nesmí se zaměřovat na konkrétní původ.
- 2. Uvedení původu musí splňovat tyto kumulativní podmínky:
 - a) nemá za následek omezení volného pohybu zemědělských a potravinářských produktů, což by bylo porušením článku 34 Smlouvy o fungování Evropské unie;
 - b) nepobízí spotřebitele ke koupi domácích výrobků pouze na základě jejich původu a spíše než na pouhý původ odkazuje na zvláštní vlastnosti produktu a
 - c) doplňuje hlavní sdělení Unie.

3. Hlavní sdělení Unie v rámci programu nesmí být zastíněno materiály týkajícími se původu produktu, jako jsou např. obrázky, barvy, symboly nebo hudba. Označení původu se uvádí na jiném místě než hlavní sdělení Unie.
4. Původ smí být uveden pouze na vizuálních informačních a propagačních materiálech. V audiomateriálech nesmí být původ zmíněn.

Článek 3

Zvláštní zmínka o původu v informačních a propagačních materiálech podle čl. 4 odst. 2 písm. a) a b) nařízení (EU) č. 1144/2014

1. Uvádění původu v informačních a propagačních materiálech podle čl. 4 odst. 2 písm. a) a b) nařízení (EU) č. 1144/2014 se omezí na zemi původu, a sice na název členského státu, nebo na společný nadnárodní původ. Označení původu může být vyjádřeno přímo nebo nepřímo.
2. Musí být dodržovány podmínky stanovené v čl. 4 odst. 2 písm. a) a b) nařízení (EU) č. 1144/2014 a musí být zohledněno výsadní postavení textu nebo symbolu, včetně obrázků a všeobecné prezentace, který odkazuje na původ, v porovnání s významem textu nebo symbolu, který odkazuje na hlavní sdělení Unie daného programu.

Článek 4

Uvedení původu v informačních a propagačních materiálech týkajících se režimů způsobilých podle čl. 5 odst. 4 písm. c) a d) nařízení (EU) č. 1144/2014

1. V informačních a propagačních opatřeních týkajících se režimů způsobilých podle čl. 5 odst. 4 písm. c) nařízení (EU) č. 1144/2014 lze uvést název nejvzdálenějších regionů pomocí odpovídajících grafických symbolů za předpokladu, že jsou splněny podmínky uvedené v nařízení Komise v přenesené pravomoci (ES) č. 179/2014 ⁽¹⁾, a v souvisejících vizuálních materiálech za předpokladu, že splňují podmínky stanovené v čl. 4 odst. 2 písm. a) a b) nařízení (EU) č. 1144/2014.
2. Odchylně od čl. 3 odst. 1 mohou informační a propagační opatření týkající se režimů způsobilých podle čl. 5 odst. 4 písm. d) nařízení (EU) č. 1144/2014, jejichž název odkazuje na původ, tento konkrétní původ uvádět za předpokladu, že splňují podmínky stanovené v čl. 4 odst. 2 písm. a) a b) nařízení (EU) č. 1144/2014.

ODDÍL 2

Viditelnost obchodních značek

Článek 5

Obecné požadavky

1. Obchodní značky uvedené v článku 4 nařízení (EU) č. 1144/2014 jsou chápány jako ochranné známky ve smyslu článků 4 a 66 nařízení Rady (ES) č. 207/2009 ⁽²⁾ nebo článku 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/95/ES ⁽³⁾.

⁽¹⁾ Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 179/2014 ze dne 6. listopadu 2013, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 228/2013, pokud jde o rejstřík hospodářských subjektů, výši podpory pro uvádění produktů na trh mimo oblast produkce, grafický symbol, osvobození některého skotu od dovozního cla a financování některých opatření týkajících se zvláštních opatření v oblasti zemědělství ve prospěch nejvzdálenějších regionů Unie (Úř. věst. L 63, 4.3.2014, s. 3).

⁽²⁾ Nařízení Rady (ES) č. 207/2009 ze dne 26. února 2009 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. L 78, 24.3.2009, s. 1).

⁽³⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/95/ES ze dne 22. října 2008, kterou se sbližují právní předpisy členských států o ochranných známkách (Úř. věst. L 299, 8.11.2008, s. 25).

2. Obchodní značky produktů propagovaných navrhujícími organizacemi jsou viditelné pouze při předváděcích akcích či ochutnávkách.

Použijí se tyto definice:

- a) „předváděcími akcemi“ se rozumí všechny způsoby předvádění kvalit nějakého produktu nebo režimu potenciálnímu zákazníkovi, které mají pobídnout k nákupu tohoto produktu na veletrzích nebo mezipodnikových akcích a na internetových stránkách;
- b) „ochutnávkami“ se rozumí jakákoli činnost, kdy může potenciální zákazník ochutnat produkt na veletrzích nebo při mezipodnikových akcích či na prodejních místech.

3. Obchodní značky mohou být rovněž viditelné v informačních a propagačních materiálech předkládaných nebo rozdáváných na předváděcích akcích a ochutnávkách.

4. Navrhující organizace prezentující obchodní značky splňují tyto podmínky:

- a) v žádosti o program odůvodní, proč je uvedení obchodní značky nezbytné ke splnění cílů kampaně, a potvrdí, že prezentace značek se omezí na předváděcí akce a na ochutnávky;
- b) vedou záznamy o tom, že všem členům dotyčné navrhující organizace byla dána stejná příležitost prezentovat svou obchodní značku;
- c) zajistí, aby:
 - i) byly obchodní značky prezentovány společně stejně viditelným způsobem na jiném místě, než které je vyčleněno pro hlavní sdělení Unie;
 - ii) prezentace obchodních značek neoslabila hlavní sdělení Unie;
 - iii) hlavní sdělení Unie nebylo zastíněno prezentací materiálů odkazujících na obchodní značky, jako jsou např. obrázky, barvy či symboly;
 - iv) prezentace obchodních značek byla omezena jen na vizuální materiály s výjimkou propagačních předmětů a maskotů a aby byly prezentovány v menším formátu než hlavní sdělení Unie. V audiomateriálech nesmí být obchodní značky uvedeny.

Článek 6

Zvláštní požadavky

1. Při předváděcích akcích a ochutnávkách mohou být obchodní značky prezentovány pouze:

- a) společně na transparentu umístěném na přední straně stánku nebo obdobné konstrukce. Transparent nesmí zabírat více než 5 % celkové plochy přední strany stánku nebo obdobné konstrukce; nebo
- b) jednotlivě na samostatných a stejných stáncích, a to neutrálním a identickým způsobem, na přední straně stánku nebo obdobné konstrukce pro každou obchodní značku. V tomto případě nesmí zobrazení názvu obchodní značky zabírat více než 5 % celkové plochy přední strany stánku nebo obdobné konstrukce.

2. Pokud jde o internetové stránky, mohou být obchodní značky prezentovány pouze společně jedním z těchto dvou způsobů:

- a) na banneru umístěném dole na internetové stránce, jenž nesmí zabírat více než 5 % celkové plochy stránky, přičemž každá obchodní značka musí být menší než znak Unie odkazující na spolufinancování Uníí;
- b) na zvláštní internetové stránce odlišné od domovské, a to neutrálním a identickým způsobem pro každou značku.

3. Pokud jde o tištěné materiály distribuované při předváděcích akcích nebo ochutnávkách, mohou být obchodní značky prezentovány pouze společně na jednom banneru dole na stránce a jeho plocha nesmí zabírat více než 5 % celkové plochy dané stránky.

Článek 7

Počet prezentovaných obchodních značek

1. Prezentuje se minimálně pět obchodních značek.
2. Odchylně od odstavce 1 se může prezentovat méně než pět značek za předpokladu, že jsou splněny tyto dvě podmínky:
 - a) pro produkt nebo režim programu existuje méně obchodních značek z členského státu původu navrhující organizace;
 - b) z řádně opodstatněných důvodů nebylo možno uskutečnit program zahrnující více produktů nebo více zemí, který by umožnil prezentaci více obchodních značek.
3. Splnění podmínek uvedených v odstavci 2 musí navrhující organizace řádně odůvodnit a doložit všemi potřebnými dokumenty, včetně důkazů, že byly kontaktovány další navrhující organizace a že jim dotyčná navrhující organizace navrhla, aby společně uskutečnily program zahrnující více produktů nebo více zemí, a důvodů, proč se takový program nerealizoval.
4. Pokud se prezentuje méně než pět obchodních značek, použijí se pravidla uvedená v článku 6 a plocha přidělená obchodním značkám se úměrně sníží.

Článek 8

Uvádění režimů způsobilých podle čl. 5 odst. 4 písm. d) nařízení (EU) č. 1144/2014, které jsou zapsány jako ochranné známky

Pokud se program týká režimu podle čl. 5 odst. 4 písm. d) nařízení (EU) č. 1144/2014, články 5, 6 a 7 se nepoužijí na názvy ani loga těch režimů, které jsou zapsány jako ochranné známky.

KAPITOLA III

ŘÍZENÍ JEDNODUCHÝCH PROGRAMŮ

ODDÍL 1

Provádění a financování programů

Článek 9

Určení příslušných orgánů

Členské státy určí příslušné vnitrostátní orgány odpovědné za provádění tohoto nařízení.

Názvy a úplné údaje o určených orgánech a všechny případné změny v této oblasti sdělí Komisi.

Komise tyto údaje vhodným způsobem zpřístupní veřejnosti.

Článek 10

Uzavírání smluv

1. Jakmile Komise přijme prováděcí akt uvedený v čl. 11 odst. 2 nařízení (EU) č. 1144/2014, zašle kopie vybraných programů dotyčným členským státům.

2. Členské státy neprodleně informují dotyčné navrhující organizace o tom, zda jejich žádost byla přijata či nikoli.
3. Členské státy uzavřou smlouvy o provádění programů s vybranými navrhujícími organizacemi do 90 kalendářních dnů od oznámení aktu Komise uvedeného v čl. 11 odst. 2 nařízení (EU) č. 1144/2014 za předpokladu, že byly provádějící subjekty podle článku 13 uvedeného nařízení vybrány postupem stanoveným v článku 2 nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2015/1829. Po vypršení této lhůty nemůže již být uzavřena žádná smlouva bez předchozího povolení Komise.
4. Datum zahájení provádění programu je první den měsíce následujícího po datu podpisu smlouvy. Nicméně toto datum je možno posunout až o 6 měsíců, zejména proto, aby se vzala v úvahu sezonní povaha dotčeného produktu, na který se program vztahuje, nebo účast na konkrétní akci či veletrhu.
5. Členské státy použijí vzorové smlouvy, které jim poskytne Komise.
6. Členské státy mohou případně s ohledem na vnitrostátní předpisy upravit určité podmínky obsažené ve vzorových smlouvách, aniž by tím však byly porušeny právní předpisy Unie.

Článek 11

Provádění programů navrhujícími organizacemi

Navrhující organizace může provádět určité části jednoduchého programu sama, pokud jsou splněny tyto podmínky:

- a) navrhující organizace má nejméně tříletou praxi v oblasti provádění informačních a propagačních opatření a
- b) navrhující organizace zaručí, že náklady na opatření, která se chystá sama provést, nepřekročí sazby běžně používané na trhu.

Článek 12

Povinnosti týkající se informací a záznamů

1. Navrhující organizace jsou povinny aktualizovat informace a informovat dotčený členský stát o událostech a okolnostech, které by mohly významně ovlivnit provádění programu nebo finanční zájmy Unie.
2. Navrhující organizace a provádějící subjekty uchovávají záznamy a další dokumenty prokazující řádné provádění programu a náklady vykázané jako způsobilé, zejména:
 - a) u skutečných nákladů: odpovídající záznamy a další dokumenty prokazující vykázané náklady, jako jsou smlouvy, subdodavatelské smlouvy, faktury a účetní záznamy. Účetní praxe v oblasti účtování nákladů a vnitřní kontrolní postupy umožňují přímé srovnání vykázaných částek s částkami zapsanými v jejich účetních výkazech, jakož i s částkami uvedenými v podkladových dokumentech.

Pokud jde o personální náklady, navrhující organizace a provádějící subjekty vedou pracovní výkazy s vykázaným počtem hodin. Neexistují-li spolehlivé pracovní výkazy hodin odpracovaných na dané akci, může členský stát přijmout jiný druh dokladu prokazujícího vykázaný počet hodin, pokud má za to, že takový doklad nabízí záruky srovnatelné úrovně.

U osob, jež pracují výhradně na programu, se nevyžaduje vedení pracovního výkazu, pouze podepsané prohlášení, že dané osoby pracovaly výhradně na dané akci;

- b) u paušálních nákladů: odpovídající záznamy a další dokumenty dokládající způsobilost nákladů, na jejichž základě byla vypočtena paušální sazba.

Článek 13

Výplata zálohy

1. Do 30 dnů ode dne, kdy byla podepsána smlouva uvedená v článku 10, může navrhující organizace dotčenému členskému státu předložit žádost o zálohu spolu s jistotou stanovenou podle odstavce 2 tohoto článku.
2. Záloha je vyplacena pod podmínkou, že navrhující organizace složila ve prospěch příslušného členského státu jistotu, která se rovná výši zálohy, v souladu s kapitolou IV nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 907/2014 ⁽¹⁾.
3. Záloha činí nejvýše 20 % maximálního finančního příspěvku Unie, jak je uvedeno v článku 15 nařízení (EU) č. 1144/2014.
4. Členský stát provede platbu zálohy buď do 30 dnů od data přijetí jistoty uvedené v odstavci 2, nebo ve lhůtě 30 dnů od 10. dne před zahájením provádění programu, podle toho, co nastane později.
5. Záloha se vyúčtuje při platbě zůstatku.
6. Odchylně od odstavců 1 a 5 tohoto článku mohou navrhující organizace usazené v členských státech přijímajících finanční pomoc podle čl. 15 odst. 3 nařízení (EU) č. 1144/2014 předložit své žádosti o zálohu ve dvou částech. Žadatelé, kteří se rozhodnou využít této možnosti, požádají o první část zálohy ve lhůtě stanovené v odstavci 1 tohoto článku. Žádost o zbývající část zálohy lze podat až po vyúčtování první části zálohy.

Článek 14

Žádost o průběžné platby

1. S výjimkou posledního roku provádění programu předkládá navrhující organizace žádosti o průběžnou platbu finančního příspěvku Unie členskému státu ve lhůtě 60 dnů ode dne, kdy je dokončen rok provádění programu.
2. Tyto žádosti se vztahují na způsobilé náklady vzniklé během dotyčného roku a přikládá se k nim průběžná zpráva obsahující pravidelnou finanční zprávu a pravidelnou technickou zprávu.
3. Pravidelná finanční zpráva uvedená v odstavci 2 obsahuje:
 - a) finanční výkaz od každé navrhující organizace s podrobnými způsobilými náklady zahrnutými do programu a prohlášení potvrzující, že:
 - poskytnuté informace jsou úplné, spolehlivé a pravdivé,
 - vykázané náklady jsou způsobilé v souladu s článkem 4 nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2015/1829,
 - náklady lze doložit odpovídajícími záznamy a dokumenty, které budou předloženy na vyžádání nebo v rámci kontrol stanovených v tomto nařízení;
 - b) osvědčení o finančních výkazech vypracovaná pro dotyčnou navrhující organizaci schváleným externím auditorem, pokud činí finanční příspěvek Unie na skutečné náklady programu 750 000 EUR a více a částka finančního příspěvku Unie na skutečné náklady požadovaná ve formě průběžné platby 325 000 EUR a více. Osvědčení

⁽¹⁾ Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 907/2014 ze dne 11. března 2014, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1306/2013, pokud jde o platební agentury a další subjekty, finanční řízení, schválení účetní závěrky, jistoty a použití eura (Úř. věst. L 255, 28.8.2014, s. 18).

prokazuje způsobilost nákladů navržených v souladu s článkem 4 nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2015/1829 a dodržení povinností stanovených v čl. 12 odst. 2 tohoto nařízení;

- c) kopie příslušných faktur a dokladů prokazujících způsobilost nákladů v případě, že se osvědčení podle písmene b) nevyžaduje.
4. Pravidelná technická zpráva uvedená v odstavci 2 obsahuje:
- a) kopie všech použitých materiálů a vizuálních materiálů, které ještě nebyly členskému státu předloženy;
 - b) popis činností provedených v období, kterého se předběžná platba týká, používající ukazatele výstupů a výsledků programu podle článku 22, a
 - c) odůvodnění případných rozdílů mezi činnostmi plánovanými v rámci programu a jejich očekávanými výstupy a výsledky a mezi těmi, které byly skutečně provedeny.

Článek 15

Žádost o vyplacení zůstatku

1. Žádosti o vyplacení zůstatku podává navrhující organizace členskému státu ve lhůtě 90 dnů po ukončení programu, na nějž se vztahuje smlouva uvedená v článku 10.
2. Žádost se považuje za přípustnou, pokud je k ní připojena průběžná finanční zpráva, závěrečná zpráva a studie vyhodnocující výsledky propagačních a informačních opatření.
3. Závěrečná průběžná zpráva uvedená v odstavci 2 se vztahuje k poslednímu roku provádění programu. Navrhující organizace ve svých finančních výkazech potvrdí, že byly přiznány všechny příjmy.
4. Závěrečná zpráva uvedená v odstavci 2 obsahuje:
 - a) závěrečnou finanční zprávu, která obsahuje závěrečný souhrnný finanční výkaz vypracovaný navrhující organizací, konsolidující finanční výkazy za všechny průběžné platby vykazující všechny vzniklé výdaje;
 - b) závěrečnou technickou zprávu obsahující:
 - i) přehled provedených činností a výstupů a výsledků programu s použitím ukazatelů uvedených v článku 22 a
 - ii) souhrnné informace určené ke zveřejnění.
5. Studii hodnotící výsledky propagačních a informačních opatření podle odstavce 2 provádí nezávislý externí subjekt. Tento subjekt použije ukazatele uvedené v článku 22.

Článek 16

Platby prováděné členskými státy

1. Průběžné platby a vyplacení záloh podle článků 13 a 14 nesmí společně překročit 90 % celkového finančního příspěvku Unie uvedeného v článku 15 nařízení (EU) č. 1144/2014.
2. Členský stát provede platby stanovené v člácích 14 a 15 do 60 dnů od obdržení žádosti o platbu, pokud byly provedeny všechny kontroly v souladu s tímto nařízením.
3. Pokud jsou nezbytné další administrativní kontroly nebo kontroly na místě podle článků 19 a 20, může členský stát lhůtu uvedenou v odstavci 2 prodloužit a tuto skutečnost oznámit navrhující organizaci.

Článek 17

Odmítnutí nezpůsobilých nákladů a zpětné získávání neoprávněně vyplacených částek

1. V okamžiku průběžné platby, konečné platby nebo po provedení těchto plateb odmítnou členské státy veškeré náklady, které jsou zejména na základě kontrol stanovených v tomto nařízení považovány za nezpůsobilé.
2. Navrhující organizace je povinna uhradit neoprávněně vyplacené částky v souladu s oddílem 1 kapitoly III prováděcího nařízení Komise (EU) č. 908/2014 ⁽¹⁾.

Použije se úroková sazba stanovená v čl. 83 odst. 2 písm. b) nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 1268/2012 ⁽²⁾.

ODDÍL 2

Kontrola provádění programů a oznámení členských států

Článek 18

Kontroly výběrového řízení u prováděcích subjektů

Před podpisem smlouvy podle článku 10 členské státy zkontrolují, zda byly prováděcí subjekty vybrány na základě výběrového řízení stanoveného v článku 2 nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2015/1829.

Článek 19

Administrativní kontroly u jednoduchých programů

1. Při administrativních kontrolách členské státy systematicky ověřují žádosti o platby, zejména zprávy připojené k žádostem a způsobilost nákladů podle článku 4 nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2015/1829.
2. Členské státy požadují veškeré doplňující informace, které považují za nezbytné, a případně provedou další kontroly, zejména v případě, že:
 - a) požadované zprávy nebyly předloženy či jsou neúplné;
 - b) administrativní přezkum osvědčení o finančních výkazech neposkytuje dostatečné důkazy o způsobilosti nákladů podle článku 4 nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2015/1829 a o dodržování povinností uvedených v čl. 12 odst. 2 tohoto nařízení; nebo
 - c) existují pochybnosti ohledně způsobilosti nákladů vykázaných ve finančních výkazech.

Článek 20

Kontroly na místě u jednoduchých programů

1. Členské státy vyberou žádosti o platby, které mají být zkontrolovány, na základě analýzy rizik.

Výběr se provede tak, aby bylo zajištěno, že každý jednoduchý program je předmětem kontroly na místě nejméně jednou během svého provádění mezi první průběžnou platbou a platbou zůstatku.

⁽¹⁾ Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 908/2014 ze dne 6. srpna 2014, kterým se stanoví pravidla pro uplatňování nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1306/2013, pokud jde o platební agentury a další subjekty, finanční řízení, schvalování účetní závěrky, pravidla pro kontroly, jistoty a transparentnost (Úř. věst. L 255, 28.8.2014, s. 59).

⁽²⁾ Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 1268/2012 ze dne 29. října 2012 o prováděcích pravidlech k nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 966/2012, kterým se stanoví finanční pravidla o souhrnném rozpočtu Unie (Úř. věst. L 362, 31.12.2012, s. 1).

2. Kontroly na místě zahrnují technické a účetní kontroly v prostorách navrhující organizace a případně provádějícího subjektu. Členské státy ověří, že:

- a) předložené informace a dokumenty jsou přesné;
- b) náklady byly vykázány v souladu s článkem 4 nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2015/1829 a s čl. 12 odst. 2 tohoto nařízení;
- c) všechny povinnosti vyplývající ze smlouvy podle článku 10 byly splněny;
- d) články 10 a 15 nařízení (EU) č. 1144/2014 byly dodrženy.

Aniž je dotčeno nařízení Komise (ES) č. 1848/2006 ⁽¹⁾, uvědomí členské státy Komisi co nejdříve o všech nesrovnalostech zjištěných při kontrolách.

Kontroly na místě mohou být omezeny na vzorek zahrnující nejméně 30 % způsobilých nákladů. Tento vzorek musí být spolehlivý a reprezentativní.

V případě, že se zjistí nesoulad, členský stát ověří veškeré doklady týkající se vykázaných nákladů nebo se výsledky vzorku extrapolují.

3. Členské státy vypracují o každé kontrole na místě zprávu. Tato zpráva jasně určí rozsah a výsledky provedených kontrol.

Článek 21

Oznámení Komisi o jednoduchých programech

1. U všech plateb uskutečněných na jednoduché programy oznámí členské státy Komisi do 15. července každého roku tyto údaje za předcházející kalendářní rok týkající se:

- a) finančního plnění a ukazatelů výstupu podle článku 22;
- b) dopadu programů hodnoceného na základě systému ukazatelů uvedeného v článku 22;
- c) výsledků administrativních kontrol a kontrol na místě provedených v souladu s články 19 a 20.

2. Toto oznámení se provádí elektronicky za použití technických specifikací pro přenos údajů poskytnutých Komisí.

KAPITOLA IV

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 22

Systém ukazatelů pro hodnocení dopadu informačních a propagačních programů

1. Toto nařízení stanoví společný rámec pro hodnocení dopadu informačních a propagačních programů založený na systému ukazatelů. Systém zahrnuje tyto tři soubory ukazatelů výkonnosti: ukazatele výstupů, výsledků a dopadu.

- a) Ukazatele výstupů určují míru provádění činností plánovaných v rámci každého programu.
- b) Ukazatele výsledků měří přímé a okamžité účinky činností.
- c) Ukazatele dopadu měří přínosy, které přesahují okamžité účinky.

⁽¹⁾ Nařízení Komise (ES) č. 1848/2006 ze dne 14. prosince 2006 o nesrovnalostech a zpětném získávání částek neoprávněně vyplacených v rámci financování společné zemědělské politiky, o organizaci informačního systému v této oblasti a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 595/91 (Úř. věst. L 355, 15.12.2006, s. 56).

2. Každý návrh informačního a propagačního programu předložený navrhující organizací Komisi obsahuje údaje o tom, jaké ukazatele z každého souboru ukazatelů výkonnosti budou použity při hodnocení dopadu tohoto programu. Navrhující organizace případně použije ukazatele uvedené v příloze nebo může použít jiné ukazatele, pokud může doložit, že vzhledem k charakteru dotyčného programu jsou tyto ukazatele vhodnější.

Článek 23

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost sedmým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se ode dne 1. prosince 2015 na návrhy programů předložené počínaje 1. prosincem 2015.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 7. října 2015.

Za Komisi
předseda
Jean-Claude JUNCKER

PŘÍLOHA

Seznam ukazatelů pro hodnocení dopadu informačních a propagačních programů podle článku 22

Systém ukazatelů pro akce prováděné navrhujícími organizacemi v rámci informačních a propagačních programů nezohledňuje nutně všechny faktory, které se mohou objevit a ovlivnit výstupy, výsledky a dopad operačního programu. V této souvislosti by měly být informace poskytnuté na základě ukazatelů vykládány s ohledem na kvantitativní a kvalitativní informace týkající se jiných klíčových faktorů přispívajících k úspěchu či neúspěchu provedení programu.

1. K ukazatelům výstupů patří například:

- počet uspořádaných akcí,
- počet spotů vysílaných v televizi nebo v rozhlasu nebo počet reklam zveřejněných v tisku nebo na internetu,
- počet tiskových zpráv,
- velikost cílové skupiny, na kterou se zaměřují konkrétní činnosti (například počet odborníků, jimž byly adresovány reklamní dopisy),
- počet předplatitelů elektronických zpravodajů.

2. K ukazatelům výsledků patří například:

- počet profesionálů/odborníků/dovozců/uživatelů, kteří se zúčastnili akcí (jako jsou semináře, workshopy, ochutnávky atd.),
- počet profesionálů/odborníků/dovozců/spotřebitelů, k nimž se dostal televizní/rozhlasový spot nebo tištěná či internetová reklama,
- počet profesionálů/odborníků/dovozců/uživatelů, kteří se zúčastnili akcí a kontaktovali organizaci producentů nebo producenty,
- počet nehonorenovaných článků otištěných v tisku v období, na které se zpráva o informační kampani vztahuje,
- počet návštěvníků na internetové stránce nebo „To se mi líbí“ na jejich facebookové stránce,
- hodnota výstřižků z tisku.

3. K ukazatelům dopadu patří například:

- trendy prodeje v daném odvětví v roce následujícím po propagačních kampaních v regionu, kde se konaly, v porovnání s předchozím rokem a s obecnými trendy prodeje na příslušném trhu,
 - trendy ve spotřebě daného produktu v dané zemi,
 - hodnota a objem vývozu propagovaného produktu z Unie,
 - změna podílu těchto produktů Unie na trhu,
 - vývoj průměrné prodejní ceny vyváženého produktu v zemi, kde se kampaně uskutečnily,
 - změna míry rozpoznávání log používaných pro režimy jakosti Unie,
 - změna image vysoce kvalitních produktů Unie,
 - zvýšení povědomí o skutečné hodnotě nebo jiných přednostech zemědělských produktů Unie, jak jsou uvedeny v čl. 3 písm. a) nařízení (EU) č. 1144/2014,
 - zvýšení důvěry spotřebitelů v důsledku provádění programu,
 - návratnost investic.
-